

Koszty postępowania - Luksemburg

Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe. Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [fr](#)

Niniejsza strona zawiera informacje o kosztach postępowania sądowego w Wielkim Księstwie Luksemburga.

Przepisy dotyczące wynagrodzenia za usługi prawnicze

Komornicy sądowi (*Huissiers de justice*)

Wynagrodzenie komorników reguluje rozporządzenie wielkksiążęce, mianowicie zmienione rozporządzenie wielkksiążęce z dnia 24 stycznia 1991 r. w sprawie **ustalenia opłat za usługi komorników**. Informacje na ten temat można znaleźć na stronie [Izby Komorniczej Wielkiego Księstwa Luksemburga](#) ([Chambre des huissiers de justice du Grand-Duché du Luxembourg](#)).

Adwokaci (*Avocats*)

Na mocy art.38 zmienionej ustawy z dnia 10 sierpnia 1991 r. o zawodzie adwokata to **sam adwokat ustala wysokość swojego honorarium** oraz oblicza koszty świadczenia usługi. Przy określaniu wynagrodzenia adwokat uwzględnia różne czynniki, takie jak wartość przedmiotu sporu, stopień skomplikowania sprawy, uzyskany rezultat oraz sytuacja finansowa klienta. W przypadku, gdyby takie wyliczenie wykraczało poza rozsądne normy, **Rada Adwokacka** obniża je po przeanalizowaniu wyżej wymienionych czynników. Informacje na ten temat można znaleźć na stronie internetowej [luksemburskiej Izby Adwokackiej](#)

Stale opłaty sądowe

Stale koszty sądowe w sprawach cywilnych

Wniesienie pozwu do sądu cywilnego (określane jako wytoczenie powództwa przed sądem cywilnym) nie wiąże się z innymi kosztami niż koszty komornika oraz koszty adwokackie. Co do zasady **postępowanie przed sądami cywilnymi nie pociąga za sobą kosztów**. Po wydaniu wyroku mogą powstać dodatkowe koszty, które ponosi się z tytułu wykonania orzeczenia w postępowaniu egzekucyjnym, na wniosek strony wygrywającej sprawę.

Koszty sądowe w postępowaniu karnym

Stale koszty ponoszone przez każdą ze stron w postępowaniu karnym

Doręczenie orzeczenia sądowego w sprawie karnej podlega opłacie w wysokości 0,25 eurocentów za stronę. **Nie ma innych kosztów** z wyjątkiem opłat za wydanie odpisów z akt karnych podlegających takiej samej opłacie za stronę odpisu przekazywanego na ręce adwokata, który złożył wniosek o jego wydanie.

Moment postępowania, w którym strona powinna uregulować koszty stałe

Zgodnie z treścią art. 59 kodeksu postępowania karnego (CIC) „powód cywilny w postępowaniu karnym, który żąda wszczęcia postępowania (to znaczy wnosi powództwo) w przypadku, gdy nie uzyskał zwolnienia z kosztów sądowych, powinien złożyć na ręce urzędnika skarbowego szacunkowo obliczoną kwotę niezbędną **do pokrycia kosztów postępowania**.”

Sędzia śledczy postanowieniem stwierdza wniesienie powództwa. W zależności od środków finansowych powoda cywilnego w postępowaniu karnym **sąd** ustala kwotę, którą należy uiścić, oraz termin jej złożenia, pod rygorem odrzucenia powództwa. Może on jednak zwolnić powoda cywilnego w postępowaniu karnym, który nie posiada wystarczających środków finansowych, od obowiązku uiszczenia stosownej kwoty”.

Postępowanie to jest jednak postępowaniem właściwym, w przypadku gdy powód cywilny w postępowaniu karnym wnosi powództwo do sędziego śledczego. Skargi i zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa wnoszone do prokuratury, jak również odpowiednio –ustanowienie powoda cywilnego w trybie incydentalnym w postępowaniu karnym przed sędzią orzekającym co do istoty sprawy (kiedy powództwo wnoszone jest w trakcie procesu, podczas rozprawy), są **wolne od opłat sądowych**.

Koszty sądowe w sprawach dotyczących skarg konstytucyjnych

W tej kategorii spraw **nie ma** odrębnych stałych **kosztów** sądowych.

Jakich informacji wstępnych można oczekiwać od pełnomocnika (adwokata)?

Informacje o prawach i obowiązkach stron postępowania

Zgodnie z zasadami wewnętrznego regulaminu samorządu zawodowego adwokatury Luksemburga z dnia 16 marca 2005 r. pełnomocnicy (adwokaci) są **zobowiązani do udzielenia wstępnych informacji** stronom, które zamierzają wszcząć postępowanie sądowe. Informacja taka powinna umożliwić im zorientowanie się w prawach i obowiązkach, szansach na wygranie sprawy oraz kosztach, jakie mogą wyniknąć, w tym będących wynikiem przegrania sprawy.

Regulacje prawne dotyczące kosztów sądowych

Gdzie można znaleźć informacje na temat kosztów sądowych w Luksemburgu?

- W szczególności w przywołanych powyżej regulacjach prawnych oraz na wskazanych stronach internetowych,
- w wydziale przyjęć i informacji prawnej Prokuratury Generalnej,
- poprzez bezpłatne porady prawne dotyczące praw kobiet, udzielane przez Prokuraturę Generalną.

W jakich językach można znaleźć informacje na temat kosztów sądowych w Luksemburgu?

- W języku francuskim w odniesieniu do regulacji prawnych,
- w językach angielskim, niemieckim, francuskim i luksemburskim, jeżeli chodzi o inne informacje, zwłaszcza udzielane ustnie przez wymienione wyżej instytucje i organy.

Gdzie można znaleźć informacje na temat mediacji?

Informacje na temat mediacji są dostępne na stronie internetowej [☞ Luksemburskiego Stowarzyszenia Mediacji i Uprawnionych Mediatorów](#) (ALMA Asbl), na stronie internetowej Centrum Mediacji przy luksemburskiej Izbie Adwokackiej (CMBL) i na stronie internetowej [☞ Ministerstwa Sprawiedliwości](#).

Pomoc prawna

Jaki pułap dochodów pozwala na uzyskanie zwolnienia z kosztów w postępowaniu cywilnym albo w przypadku, gdy jest się oskarżonym w postępowaniu karnym?

W jakich przypadkach i po spełnieniu jakich warunków można składać wniosek o zwolnienie z kosztów i ustanowienie pełnomocnika/obrońcy z urzędu (pomoc prawna)?

Osobom fizycznym, które nie osiągają dostatecznych dochodów, przysługuje prawo do uzyskania **pomocy prawnej w celu ochrony ich interesów** na terenie Wielkiego Księstwa Luksemburga, pod warunkiem że chodzi o obywateli Luksemburga lub obywateli państw obcych mających zezwolenie na pobyt w tym państwie bądź obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej albo obywateli państw obcych, którym na mocy umowy międzynarodowej przysługują takie same prawa do uzyskania pomocy prawnej z urzędu, jak obywatelom Luksemburga.

Prawo do uzyskania pomocy prawnej w każdym postępowaniu w sprawie cywilnej i handlowej w **postępowaniach transgranicznych**, o których mowa w dyrektywie Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie usprawnienia dostępu do wymiaru

sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze, przysługuje obywatelom państw obcych mających miejsce zamieszkania lub pobytu w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, z wyjątkiem Danii.

Ustanowienie pełnomocnika w sprawie cywilnej lub handlowej może również nastąpić na rzecz osoby wymienionej w pierwszym akapicie, która ma miejsce zamieszkania lub stałego pobytu w Luksemburgu, by mogła ona skorzystać z porady prawnej adwokata w Luksemburgu, także na temat przygotowania dokumentów niezbędnych do złożenia **wniosku o pomoc prawną w innym państwie członkowskim** Unii Europejskiej do czasu przyjęcia tego wniosku w tamtym państwie, stosownie do przepisów dyrektywy Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r.

Przywilej pomocy prawnej może również zostać przyznany **obywatelowi państwa obcego**, który nie posiada wystarczających dochodów, w sprawach dotyczących **prawa azylu, wjazdu na terytorium państwa, pobytu, osiedlenia się i opuszczenia terytorium państwa przez cudzoziemców**. W przypadku, gdy obywatelom państw obcych na mocy innych przepisów ustawowych przysługuje prawo do wyznaczenia adwokata przez dziekana rady adwokackiej, korzystają oni z pomocy prawnej ograniczonej do wynagrodzenia adwokata po przedłożeniu dokumentu, z którego wynika, że nie dysponują dostatecznymi dochodami.

Niedostateczny poziom zasobów finansowych w przypadku osób fizycznych ubiegających się o pomoc prawną jest oceniany w stosunku do całkowitego dochodu brutto i stanu majątkowego wnioskodawcy oraz osób mieszkających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym, zgodnie z przepisami art. 19 ust. 1 i art. 20 zmienionej ustawy z dnia 29 kwietnia 1999 r. o ustanowieniu prawa do gwarantowanego minimalnego wynagrodzenia za pracę i wysokości kwot ustalonych w art. 5 ust. 1, 2, 3, 4 i 6 ww. zmienionej ustawy z dnia 29 kwietnia 1999 r. Jednakże zasoby finansowe osób mieszkających we wspólnym gospodarstwie domowym z wnioskodawcą nie są uwzględniane, jeżeli małżonkowie lub osoby mieszkające w tym samym mieszkaniu występują w postępowaniu jako strony przeciwne, albo jeżeli z uwagi na przedmiot sporu istnieje między nimi sprzeczność interesów, która wymaga odrębnej oceny poziomu zasobów finansowych.

Jeżeli wnioskodawcą jest biorący udział w postępowaniu **małoletni**, przysługuje mu prawo do pomocy prawnej niezależnie od sytuacji finansowej jego rodziców lub osób mieszkających wraz z nim we wspólnym gospodarstwie domowym, bez uszczerbku dla prawa Skarbu Państwa do dochodzenia zwrotu poniesionych kosztów z tytułu pomocy prawnej od ojca lub matki małoletniego, jeśli posiadają oni dostateczne zasoby finansowe.

Przywilej korzystania z pomocy prawnej może również zostać przyznany osobom, którym nie przysługiwałby on z uwagi na posiadane zasoby finansowe, jeżeli uzasadniają to istotne przyczyny, w tym sytuacja społeczna, rodzinna lub materialna wnioskodawcy.

Jakie są warunki uzyskania pomocy prawnej?

Warunki uzyskania pomocy prawnej określa rozporządzenie wielkoksiażęce.

Przyznanie pomocy prawnej może nastąpić **w postępowaniu pozasądowym oraz sądowym, w postępowaniu nieprocesowym lub procesowym, powodowi (wnioskodawcy) lub pozwanemu (oskarżonemu)**.

Zasada ta **ma zastosowanie w każdej sprawie** wniesionej przed sąd powszechny lub administracyjny.

O przyznanie pomocy prawnej można wnioskować w trakcie postępowania, w ramach którego wniosek jest składany. W takim przypadku, jeśli pomoc zostanie przyznana, ma ona skutek wsteczny od dnia wszczęcia postępowania lub dowolnej innej daty określonej przez dziekana rady adwokackiej (*Bâtonnier*).

Pomoc prawna może również zostać przyznana w postępowaniu zabezpieczającym, a także w ramach postępowania egzekucyjnego zmierzającego do wykonania orzeczeń sądu lub każdego innego **tytułu egzekucyjnego**.

W żadnym jednak przypadku nie zostanie przyznana pomoc prawna właścicielowi, posiadaczowi lub kierowcy pojazdu mechanicznego w sprawach wynikłych z tytułu korzystania z tego pojazdu, przedsiębiorcom, rzemieślnikom bądź przedstawicielom wolnych zawodów w sprawach związanych z prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą lub zawodową – z wyjątkiem szczególnych, należycie uzasadnionych przypadków, jak również co do zasady w sprawach wynikających z działalności mającej charakter spekulacyjny, prowadzonej przez osobę składającą wniosek o przyznanie pomocy prawnej.

W zakresie **sporów transgranicznych** objętych przywołaną wyżej dyrektywą Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. dziekan rady adwokackiej może jednak postanowić o przyznaniu pomocy prawnej w przypadkach, o których mowa w poprzednim akapicie.

W sprawach karnych pomoc prawna nie obejmuje kosztów i grzywien wynikających z orzeczeń skazujących.

W sprawach cywilnych nie obejmuje ona zwrotu kosztów drugiej stronie postępowania, jak również kosztów zasądzonych z powodu nadużycia prawa procesowego lub pieniactwa.

Pomoc prawna nie zostanie przyznana osobie, której roszczenie w sposób oczywisty jest niedopuszczalne, bezpodstawne, stanowi nadużycie prawa lub jest niewspółmierne do kosztów, które powstaną.

Pomoc prawna nie zostanie przyznana, jeżeli wnioskodawca na podstawie jakiegokolwiek tytułu może domagać się od osoby trzeciej zwrotu kosztów, które miałyby zostać pokryte w wyniku przyznania pomocy sądowej.

Osoba, która uzyskała pomoc prawną, ma prawo do pomocy adwokata oraz wszystkich urzędników ministerialnych, których pomoc jest niezbędna w toku postępowania przed sądami wszystkich instancji bądź w postępowaniu egzekucyjnym zmierzającym do wykonania zapadłego orzeczenia.

Decyzja o przyznaniu pomocy prawnej

Decyzję o przyznaniu pomocy prawnej podejmuje dziekan rady adwokackiej (*Bâtonnier de l'Ordre des avocats*) lub delegowany przez niego do wykonywania tych czynności jeden z członków rady z siedzibą w okręgu, gdzie znajduje się miejsce zamieszkania wnioskodawcy. W przypadku, gdy wnioskodawca nie ma miejsca zamieszkania, organem właściwym do wydania tej decyzji jest dziekan rady adwokackiej lub jeden z członków rady delegowany przez niego do wykonywania tych czynności.

Osoby o niewystarczających zasobach finansowych zgłaszają stosowny wniosek dziekanowi ustnie w godzinach przyjęć lub pisemnie.

Jeżeli osoba zatrzymana przez policję utrzymuje, że przysługuje jej prawo do pomocy prawnej i składa taki wniosek, towarzyszący jej w trakcie zatrzymania adwokat przekazuje ten wniosek dziekanowi.

Gdy sędzia śledczy wyznaczy obrońcę oskarżonemu, który utrzymuje, że przysługuje mu prawo do pomocy prawnej, i składa stosowny wniosek, wniosek ten jest przekazywany przez sędziego śledczego dziekanowi.

Dziekan dokonuje weryfikacji przesłanki braku dostatecznych zasobów finansowych i w przypadku, gdy okoliczność ta zostanie potwierdzona, przyznaje wnioskodawcy pomoc prawną oraz wyznacza adwokata, którego wnioskodawca sam wybrał. W przypadku niedokonania takiego wyboru lub gdy dziekan uzna, że wybór nie jest właściwy, wyznacza on adwokata według własnego uznania. Adwokat ma obowiązek podjąć się reprezentowania lub obrony mandanta, którego w ten sposób mu przydzielono, chyba że zachodzi sprzeczność interesów.

We wszystkich **nagłych przypadkach** dziekan może przyznać pomoc prawną tymczasowo bez dodatkowych formalności celem dokonania określonych przez niego czynności.

Wniosek o przyznanie pomocy prawnej małoletniemu

W przypadku, gdy dziekan uwzględnił wniosek **małoletniego** o przyznanie pomocy prawnej, a rodzice małoletniego posiadają środki finansowe w takiej wysokości, że małoletni nie mógłby zostać uznany za osobę nieposiadającą dostatecznych zasobów w rozumieniu ust.1, decyzja o przyznaniu małoletniemu pomocy prawnej jest mu doręczana wraz ze wskazaniem, że państwo może żądać od jego rodziców jako zobowiązanych solidarnie zwrotu kwot wyłożonych przez Skarb Państwa z tytułu przyznania mu pomocy prawnej.

W terminie 10 dni od daty doręczenia decyzji dziekana każde z rodziców małoletniego może wnieść odwołanie do rady dyscyplinarnej i administracyjnej (Conseil disciplinaire et administratif), która orzeka jako instancja ostateczna. Rada dyscyplinarna i administracyjna rozpatruje odwołanie w terminie 40 dni od dnia wniesienia środka zaskarżenia.

Dziekan przekazuje ministrowi sprawiedliwości odpis ostatecznej decyzji o przyznaniu małoletniemu pomocy prawnej.

Organy administracji podatkowej na wniosek ministra sprawiedliwości dokonują ściągnięcia od rodziców posiadających środki finansowe kwot wyłożonych przez Skarb Państwa z tytułu przyznania pomocy prawnej małoletniemu.

Przesłanki cofnięcia pomocy prawnej

Dziekan cofa przyznaną wnioskodawcy pomoc prawną nawet po zakończeniu postępowania lub po dokonaniu czynności, do których został on wyznaczony, jeżeli pomoc ta została przyznana na podstawie **nieprawdziwych oświadczeń** lub **dokumentów**. Dziekan może cofnąć pomoc prawną, jeżeli w trakcie postępowania lub dokonywania czynności procesowych bądź w ich wyniku **beneficjent pomocy** uzyska **środki**, których wysokość uzasadniałaby odmowę przyznania pomocy prawnej, gdyby wnioskodawca dysponował nimi w dniu złożenia wniosku. Wszelkie zmiany tego typu powinny zostać zgłoszone dziekanowi przez beneficjenta lub przez wyznaczonego adwokata.

Cofnięcie pomocy prawnej sprawia, że wszelkie koszty, daniny, honoraria, odszkodowania, należności, opłaty, płatności i zaliczki, z których skorzystał beneficjent lub które zostały zasądzone na jego rzecz, stają się natychmiast wymagalne wobec niego.

Decyzja dziekana o cofnięciu pomocy prawnej jest niezwłocznie przekazywana do wiadomości ministrowi sprawiedliwości. Organy administracji podatkowej są odpowiedzialne za ściąganie od beneficjenta kwot, które zostały wyłożone przez państwo.

Zażalenie na decyzję o cofnięciu pomocy prawnej

Od decyzji dziekana o odmowie przyznania lub cofnięciu pomocy prawnej można wnieść **zażalenie** do rady dyscyplinarnej i administracyjnej. Zażalenie wnosi się do prezesa rady dyscyplinarnej i administracyjnej listem poleconym w **terminie** 10 dni od daty doręczenia decyzji dziekana. Rada dyscyplinarna i administracyjna lub jeden z jej członków delegowany do dokonania tej czynności wysłuchuje skarżącego.

Decyzja rady dyscyplinarnej i administracyjnej może być **zaskarżona** do odwoławczej rady dyscyplinarnej i administracyjnej (Conseil disciplinaire et administratif d'appel). W drodze odstępstwa **termin** do wniesienia odwołania wynosi 15 dni.

Notariusze i komornicy są z wyznaczani z urzędu przez sąd, do którego sprawa została skierowana, w celu reprezentowania praw osób, którym przyznano pomoc prawną. W przypadku, gdyby sprawa nie była wnoszona do sądu, notariuszy z urzędu powołuje prezes izby notarialnej, a komorników – prezes izby komorniczej.

Rozporządzenie wielkksiążęce określa warunki, na jakich przyznawana jest pomoc prawna, koszty objęte pomocą prawną, warunki i zasady ściągania na rzecz Skarbu Państwa wyłożonych kwot będących wynikiem przyznania pomocy prawnej, a także warunki, na jakich adwokat świadczący pomoc prawną na rzecz osób o niewystarczających dochodach otrzymuje wynagrodzenie od Skarbu Państwa, bez uszczerbku dla jego ewentualnego prawa do honorarium w przypadku, gdyby sytuacja majątkowa tych osób poprawiła się w wyniku pozytywnego zakończenia postępowania czy też z innych powodów.

Wszystkie organy administracji publicznej mają obowiązek udzielania pomocy zarówno przy sporządzaniu dokumentów wymaganych do złożenia wniosku o przyznanie pomocy prawnej, jak i weryfikacji tego wniosku i nie mogą powoływać się w tym przypadku na tajemnicę zawodową lub urzędową.

Ile wynosi pułap dochodów umożliwiający otrzymanie pomocy prawnej w przypadku, gdy jest się pokrzywdzonym?

Niedostateczny poziom zasobów finansowych w przypadku osób fizycznych ubiegających się o pomoc prawną jest oceniany w stosunku do **całkowitego dochodu brutto i stanu majątkowego wnioskodawcy oraz osób mieszkających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym**, zgodnie z przepisami art. 19 ust. 1 i art. 20 zmienionej ustawy z dnia 29 kwietnia 1999 r. o ustanowieniu prawa do gwarantowanego minimalnego wynagrodzenia za pracę i wysokości kwot ustalonych w art. 5 ust. 1, 2, 3, 4 i 6. zmienionej ustawy z dnia 29 kwietnia 1999 r. Jednakże zasoby finansowe osób mieszkających we wspólnym gospodarstwie domowym z wnioskodawcą nie są uwzględniane, jeżeli małżonkowie lub osoby mieszkające w tym samym mieszkaniu występują w postępowaniu jako strony przeciwne, albo jeżeli z uwagi na przedmiot sporu istnieje między nimi sprzeczność interesów, która wymaga odrębnej oceny poziomu zasobów finansowych.

Czy są jeszcze jakieś inne warunki uzyskania pomocy prawnej w przypadku, gdy jest się pokrzywdzonym?

Nie, w przypadku gdy jest się pokrzywdzonym nie ma innych warunków uzyskania pomocy prawnej.

Czy są jeszcze jakieś inne warunki uzyskania pomocy prawnej w przypadku, gdy jest się oskarżonym?

Nie, w przypadku gdy jest się oskarżonym nie ma innych warunków uzyskania pomocy prawnej.

Czy istnieją postępowania wolne od kosztów?

Nie, nie ma innych postępowań wolnych od kosztów.

Kiedy osoba, która przegrała sprawę, powinna uregulować koszty postępowania na rzecz osoby, która sprawę wygrała?

W sprawach cywilnych

Każda strona, która przegra sprawę, zostanie obciążona kosztami postępowania, chyba że sąd obciąży całością lub częścią kosztów postępowania stronę przeciwną na podstawie konkretnego uzasadnionego postanowienia.

Jeżeli okaże się, że obciążenie jednej strony sumami poniesionymi przez nią i nieuwzględnionymi w kosztach postępowania jest niesprawiedliwe, sąd może obciążyć drugą stronę zapłatą ustalonej przez niego kwoty na rzecz pierwszej strony.

Zasady te zostały określone w nowym kodeksie postępowania cywilnego i w rozporządzeniu wielkksiążęcym z dnia 21 marca 1974 r. w sprawie opłat i wynagrodzeń zastępców procesowych i adwokatów.

W sprawach karnych

Każdy wyrok skazujący wydany przeciwko oskarżonemu i osobom ponoszącym odpowiedzialność cywilną za przestępstwo lub przeciwko powodowi cywilnemu w postępowaniu karnym jest równoznaczny z obciążeniem tych osób kosztami, nawet na rzecz oskarżyciela publicznego. Natomiast jeżeli powód cywilny przegra proces, ponosi osobiście wszystkie koszty postępowania, jeżeli to on wszczął postępowanie karne. Jeżeli powód cywilny przyłączył się do postępowania prokuratora, ponosi tylko te koszty, które powstały w wyniku jego interwencji.

Jeżeli okaże się, że obciążenie jednej strony sumami poniesionymi przez nią i nieuwzględnionymi w kosztach postępowania jest niesprawiedliwe, sąd może obciążyć drugą stronę zapłatą na rzecz pierwszej strony ustalonej przez niego kwoty.

Zasady te zostały określone w kodeksie postępowania karnego i w rozporządzeniu wielkopsiadzącym z dnia 21 marca 1974 r. w sprawie opłat i wynagrodzeń zastępców procesowych i adwokatów.

Wynagrodzenie biegłych

Każda ze stron ponosi koszty wynagrodzenia biegłych, z których usług korzystała.

Wynagrodzenia tłumaczy pisemnych i ustnych

Każda ze stron ponosi koszty wynagrodzenia tłumaczy pisemnych i ustnych, z których usług korzystała.

Powiązane dokumenty

[Sprawozdanie Luksemburga na temat studium przejrzystości kosztów](#)

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Ostatnia aktualizacja: 21/02/2014